

Κοινός Νους

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΡΙΝΟΣ

Φθάσαμε και σε λογοκρισία χάριν της «καλής Τουρκίας»;

ΜΕΣΑ στην ένταση του προεκλογικού αγώνα και στις ποικίλες αντιδράσεις που προκάλεσε η βουτιά στο Χρηματιστήριο και η αμφιλεγόμενη ανάκαμψη που ακολούθησε ξεχάσαμε για λίγο την Τουρκία και τα όσα εξαρτώνται από την όποια συμπεριφορά της. Ίσως και η ίδια μάς έκανε να την ξεχάσουμε εκφράζοντας – ίσως – με αυτόν τον τρόπο την

υπόσχεση του κ. Ετζεβίτ προς τον κ. Σημίτη ότι «η Τουρκία θα του παράσχει όλη τη δυνατή υποστήριξη της κατά τις εκλογές».

Αυτό όμως καθόλου δεν σημαίνει ότι η «φίλη γειτόν χώρα» έβαλε νερό στο κρασί της ή ότι άρχισε να προσαρμόζεται στις απαιτήσεις που προκύπτουν από την αποδοχή της υποψηφιότητάς της για ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ). Απόδειξη το γεγονός ότι οι τουρκικές αρχές δεν δίστασαν να συλλάβουν τρεις δημάρχους σε κουρδικές περιοχές και να αναγκάσουν την αντιπροσωπεία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου υπό τον διάσημο τέως επαναστάτη και ήδη «Πράσινο» κ. Ντανιέλ Κον Μπεντίτ να ματαιώσει τη μετάβασή της στην Αγκυρά, επειδή δεν της επιτράπη να επισκεφθεί την κρατούμενη στις τουρκικές φυλακές βουλευτή κυρία Λεϊλά Ζάβα.

Ταυτόχρονα όμως ο πρόεδρος Ντεμιρέλ με δηλώσεις του που δημοσιεύθηκαν στους «Financial Times» έκανε επίδειξη αγαθών προθέσεων απέναντι στην ΕΕ αλλά και υπερδυνάμεις ανάμεσα στην Ευρώπη και στην Ασία, καθώς προκρίνεται να παίξει τον ρόλο του σταθεροποιητή στην περιοχή του Καυκάσου. Με ένα σχέδιο που προτείνει στους κκ. Κλίντον, Πούτιν και στις κυβερνήσεις Βρετανίας, Γαλλίας και Γερμανίας ισχυρίζεται ότι μπορεί με την εφαρμογή του να εγγυηθεί τη σταθερότητα σε Γεωργία, Αζερμπαϊτζάν και Αρμενία.

Εν τούτοις η Τουρκία αντιμετωπίζεται ολοένα και περισσότερο από τους φιλελεύθερους ευρωπαϊκούς κύκλους ως Δαναός που δώρα φέρει.

Το πόσο αρνητικά βλέπουν την Τουρκία οι κεντροδεξιοί της Ευρώπης φαίνεται καθαρά σε όσους παρακολουθούν τις συνεδριάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Γάλλοι, Γερμανοί, αλλά και ορισμένοι Ισπανοί και Ιταλοί εκδηλώνουν ήδη δημόσια την αντίθεσή τους στο να αποτελέσει η Τουρκία τμήμα της Ευρώπης. Το διακήρυξε αυτό κατά τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ο πρώην πρόεδρος της Γαλλίας κ. Ζισκάρ ντ' Εστέν σε πρόσφατο συνέδριο του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος στο Παρίσι.

Τον ακούσαμε έτσι με συγκίνηση να διατρανώνει εν πρώτοις ότι «χωρίς την Ελλάδα, κοιλίδα της δημοκρατίας και του σημερινού ευρωπαϊκού πολιτισμού, η ενωμένη Ευρώπη δεν θα μπορούσε να υπάρξει», για να τοποθετηθεί αμέσως μετά με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο εναντίον της έστω και μελλοντικής εντάξεως της Τουρκίας στην ΕΕ. Χαρακτήρισε την απόφαση αποδοχής της υποψηφιότητάς της στο Ελσίνκι απαράδεκτη και υποκριτική. Διότι «παριστάνουμε ότι θέλουμε στην Ευρώπη την Τουρκία, ενώ δεν τη θέλουμε. Και ο λόγος είναι απλός» τόνισε ο κ. Ντ' Εστέν. «Όποιος έχει επισκεφθεί την Τουρκία καταλαβαίνει αμέσως ότι οι Τούρκοι δεν είναι Ευρωπαίοι. Ούτε θα γίνουν ποτέ. Εξάλλου δεν μπορεί να αγνοήσουμε» πρόσθεσε «ότι σήμερα ο πληθυσμός της Τουρκίας είναι ο δεύτερος σε αριθμό μετά τη Γερμανία και σε τέσσερα-πέντε χρόνια θα είναι ο μεγαλύτερος από όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Είναι δυνατόν να περιμένει κανείς ότι θα υπάρξει έστω και ένα κοινοβούλιο οποιασδήποτε χώρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα εγκρίνει την ένταξη της Τουρκίας, που πληθυσμιακά θα γίνει η κυρίαρχη χώρα στην Ευρώπη;». Και συνέχισε: «Οι ευρωπαίοι πρωθυπουργοί θα έπρεπε να είναι ειλικρινείς προς τους Τούρκους, να τους προτείνουν στενή οικονομική και αμυντική συνεργασία, αλλά να τους εξηγήσουν ότι δεν θα πρέπει να περιμένουν ποτέ ένταξη στην ΕΕ».

Ενώ ο αρχηγός των γερμανών Χριστιανοδημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κ. Νασάουερ, όπως άλλωστε και οι αρχηγοί των δύο κυριότερων κεντρικών κομμάτων της Γαλλίας κκ. Μπαϋρού και Μαντλέν προειδοποιούν ότι η ένταξη της Τουρκίας στην Ένωση θα οδηγούσε στη διάλυσή της.

Σας εκπλήσσουν όλα τα προαναφερθέντα; Ίσως. Αφού δεν τα διαβάσατε πουθενά ούτε τα ακούσατε από τα ραδιοτηλεοπτικά δίκτυά μας, μολονότι οι δημοσιογράφοι ήταν παρόντες εκεί. Προφανώς λογοκρίθηκε ακόμη και ο κ. Ντ' Εστέν για να μη χαλάσει εδώ στην Ελλάδα η εικόνα της καλής Τουρκίας, που προέκυψε μετά τους σεισμούς και μετά το Ελσίνκι.

Ο κ. Γιάννης Μαρίνος είναι ευρωβουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

Ετζεβίτ
26 ΜΑΡ 2000